

JESÚS RODRÍGUEZ PICÓ (1953)

TEXT DE PAUL VALÉRY (1871-1945)

EL MAR IMAGINAT

PER A SOPRANO I ORQUESTRA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

El mar imaginat

per a orquestra

1a edició: desembre 2019

© Jesús Rodríguez Picó (1953)

© Sobre un text de Paul Valéry (1871-1945)

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 28569-2019

ISMN: 979-0-69231-982-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

dinsic.com

El mar imaginat

La idea d'escriure una obra en la qual s'utilitzés el paisatge com a material poètic la vaig tenir en llegir uns textos de Gaston Bachelard. Aquest filòsof francès explica, en diferents obres, que la matèria conté unes grans possibilitats de produir imatges, i pot ser tractada com a suport per tal que les creacions poètiques o musicals tinguin una essència material, i s'estableixi, d'aquesta manera, una relació entre la matèria i la imatge poètica. L'element material fonamental que he treballat en aquesta obra és, com el seu títol indica, el mar.

L'obra inclou els fragments 1 i 10 de *Le cimetière marin* de Paul Valéry. El primer moviment reflecteix la immobilitat del mar, la seva profunditat i el sol sufocant que li dona un color característic. La instrumentació d'aquest moviment està formada per un teixit dens i compacte en les cordes amb alguns temes que reiteradament van sortint per donar coherència al conjunt; la percussió i els instruments de vent són utilitzats diverses vegades com a ràpids i violents motius per donar contrast a les exposicions de la corda. En el primer moviment, he buscat, doncs, poder donar un color i un joc de tensions que reflecteixi el que el poeta suggereix.

El segon temps és més inestable i combina diferents temes; si el primer paisatge és més observat que interioritzat, en el segon el text tracta diferents elements del paisatge: el mar, el sol del migdia, el cementiri, etc., i els utilitza com a meditació interior. L'orquestra, en aquest moviment, és tractada en alguns moments com a joc entre solistes i conjunt general, i les variacions de color i tempo intenten fer-se ressò d'un text ple de llum, encara que al final torni a sorgir el tema del mar profund i del cementiri, elements que defineixen el paisatge de Sète, lloc on Paul Valéry va concebre *Le cimetière marin*.

Jesús Rodríguez Picó

El mar imaginado

La idea de escribir una obra en la que se utilizara el paisaje como material poético la tuve al leer unos textos de Gaston Bachelard. Este filósofo francés explica, en diferentes obras, que la materia contiene unas grandes posibilidades de producir imágenes, y puede ser tratada como soporte para que las creaciones poéticas o musicales tengan una esencia material, y se establezca, de esta forma, una relación entre la materia y la imagen poética. El elemento material fundamental que he trabajado en esta obra es, como su título indica, el mar.

La obra incluye los fragmentos 1 y 10 de *Le cimetière marin* de Paul Valéry. El primer movimiento refleja la inmovilidad del mar, su profundidad y el sol sofocante que le da un color característico. La instrumentación de este movimiento está formada por un tejido denso y compacto en las cuerdas con algunos temas que reiteradamente van saliendo para dar coherencia al conjunto; la percusión y los instrumentos de viento son utilizados varias veces como rápidos y violentos motivos para dar contraste a las exposiciones de la cuerda. En el primer movimiento, he buscado, pues, poder dar un color y un juego de tensiones que refleje lo que el poeta sugiere.

El segundo tiempo es más inestable y combina diferentes temas; si el primer paisaje es más observado que interiorizado, en el segundo el texto trata diferentes elementos del paisaje: el mar, el sol del mediodía, el cementerio, etc., y los utiliza como meditación interior. La orquesta, en este movimiento, es tratada en algunos momentos como juego entre solistas y conjunto general, y las variaciones de color y tempo intentan hacerse eco de un texto lleno de luz, aunque al final vuelva a surgir el tema del mar profundo y del cementerio, elementos que definen el paisaje de Sète, lugar donde Paul Valéry concibió *Le cimetière marin*.

Jesús Rodríguez Picó

El Mar Imaginat (The Imagined Sea)

The notion of composing a piece that used the landscape as poetic material came to me upon reading certain texts by French philosopher Gaston Bachelard. In various works he explains that matter bears huge scope for producing images, and that it can be treated as a format for enabling poetic or musical creations to carry material essence, thereby establishing a relationship between matter and the poetic image. The fundamental material component I have worked on in this piece is the sea, as the title suggests.

The piece incorporates excerpts 1 and 10 of *Le Cimetière Marin* by Paul Valéry. The first movement reflects the stillness of the sea, its depth and the sweltering sun that lends it a distinguishing colour. The instrumentation of this movement is formed by a dense, compact fabric on strings with certain themes that emerge repeatedly in order to lend the ensemble coherence; the percussion and wind instruments are used several times like swift, abrupt motifs in order to give contrast to the string presentations. Accordingly, in the first movement I sought to endow the piece with colour and an interplay of tension to reflect what the poet is suggesting.

The second movement is less stable and fuses various themes; although the first landscape is more observed rather than embraced, in the second the text deals with various components of the landscape: the sea, the midday sun, the graveyard, etc., and it uses them as inner meditation. In this movement, at certain points the orchestra is regarded as an interplay between soloists and the general ensemble; the variations of colour and tempo strive to depict a text imbued with light, even though at the end we see the resurgence of the theme of the deep sea and the graveyard, components that define the landscape of Sète, the place where Paul Valéry created *Le Cimetière Marin*.

Jesús Rodríguez Picó

Le cimetière marin

Paul Valéry (1871-1945)

I

Ce toit tranquille, où marchent des colombes,
Entre les pins palpite, entre les tombes ;
Midi le juste y compose de feux
La mer, la mer, toujours recommencée !
O récompense après une pensée
Qu'un long regard sur le calme des dieux !

X

Fermé, sacré, plain d'un feu sans matière,
Fragment terrestre offert à la lumière,
Ce lieu me plaît, dominé de flambeaux,
Composé d'or, de pierre et d'arbres sombres
Où tant de marbre est tremblant sur tant d'ombres ;
La mer fidèle y dort sur mes tombeaux !

PLANTILLA ORQUESTRAL

2 Flauti (anche Piccolo)

2 Oboi

2 Clarinetti in Sib

1 Saxo Tenor (in Sib)

2 Fagotti

1 Controfagotto

4 Corni in Fa

3 Trombe in Do

Tromboni

1 Tuba

Percussione

Bongos

Campane tubolari

Cassa

Glockenspiel

Gran Cassa

Marimba

Maracas

Silofono

2 Piatti sospesi

Vibrafono

Tam-tam

Timpani

3 Tom-tom

Arpa

Soprano

Archi

Violini I

Violini II

Viole

Violoncelli

Contrabbassi

Per a soprano i orquestra

Jesús Rodríguez Pico (1953)
Text de Paul Valéry (1871-1945)

si no és després d'haver adquirit o llogat un exemplar i per a ús exclusivament individual i privat.